

Poročilo iz deželne porodnišnice v Zalogu: Narava Franc Jožef-ova grenčica je mnogokrat in z najboljšim uspehom predstavljala pri porodnicah. Učinek je bil vsakokrat veseljivo odvedljiv in se lahko smatra „Franc Jožef-ovo“ grenčico kot najboljše odvajalno sredstvo v otroški postelji.

641

Novice.

Kmetje pozor! Zopet opozarjam kmetov, naj ne prodajajo pridelano seno in slamo pod ceno. Časi so prerosni, da bi zapravljali še seno, kar imamo. Kdor je pa prisiljen prodati, naj poive prave cene pri zvezki kmetijskih zalog v Gradcu („Verband der landwirtschaftlichen Genossenschaften in Graz, Franzensplatz“). Sej tudi inzerat ptujskega okrajuvega zastopa v imenu številki!

Sladkor zopet dražji. Kakor smo že poročali, podražilo se je sladkor 3krat v par tednih. Vrili so to združeni sladkorni karteli, katerih sladkorovo delo nikdo ne vstavi. Zdaj so cene zopet zvišali in znaša to zvišanje 8 krov pri 100 kilogramih. V trgovinah so momenti zvišane cene uvesti. Koliko časa bode vlada v roparskem odiranje vbogega ljudstva še mirno pozvala? Ali je res požrešnost posameznih velekapitalistov več vredna nego vsi ljudski in-

teresi? Ali je ljudstvo res le ovca, ki se jo izroča kapitalističnemu mesaru?

Amerikanci, pozor! C. k. štajersko namestništvo nam piše: Bančna firma P. V. Rovinianek v Novem Yorku in v Pittsburghu zapadla je začetkom tega leta v konkurs. Vsi tisti, ki imajo do te firme še kakšne zahteve, naj se obrnejo direktno na c. in kr. avstro-ogrski konzulat v Novem Yorku ali pa v Pittsburghu.

Svinjereja v planinskih deželah se je pričela prav lepo razvijati. Na prvem mestu stoji Štajerska, kjer se je leta 1910 skupaj 678.910 svinj štel. Potem pride Nižje-Avstrijska z 580.231 svinji. Zgornje-Avstrijska z 281.507, Koroška z 170.040, Kranjska z 107.836, Tirol in Vorarlberška z 70.047 in Salzburška z 15.342 svinji. Na Kranjskem, Štajerskem in Koroškem bi se lahko še enkrat toliko svinj izredilo, ker so v teh deželah pogoji za svinjerejo istotako dobrati kakor na Češkem, Moravskem in v Šleziji. Ali za pametno gospodarsko delo so se naši glasoviti „ljudski zastopniki“ vedno premalo bri-gali!

Iz Spodnje-Stajerskega.

V Ptiju imel je občinski svet pretekli pondelek zopet svojo sejo, na katere dnevnem redu je bila, volitev mestnega predstojništva.

Letošnji cesarski manevri.

Die Stärke der am österreich-ungarischen Kaisermanöver teilnehmenden Armeekorps

VI. Korps (Kaschau)	X. Korps (Przemysl)	XI. Korps (Lemberg)
39 Bataillone 30 Eskadronen 96 Geschütze	36 Bataillone 24 Eskadronen 96 Geschütze	43 Bataillone 42 Eskadronen 96 Geschütze

Kakor znano, vrili so se letošnji končni manevri avstro-ogrskih armade na galijoško-ogrski meji v času od 2 do 16. septembra. Vodil jih je sam prestolonaslednik vojvoda Franc Ferdinand. Kot komandanti posameznih armad so bili: general infanterije nadvojvoda Alfred, general infanterije Liborn'ski vitez pl. Frank. Ker tezesa letos vsled svoje bolehnosti manevrov ni mogel

udeležiti, odpadel je t. zv. cesarski glavni quartir (Kaiser-Hauptquartier); na njegovem mestu so imeli "posebni kvartir" (Manövergästquartier) pod komando generalnega obersta Kutschera. Kakor rečeno vrili so se manevri v obmежni karpatski pokrajini. V teh krajih še niso nikdar manevrov. Manevri so bili tako težavni, ker so pota zelo slaba in je tudi prebivalstvo le po malih

Erzherzog Franz Ferdinand

Schiedsrichter
und Führer im
österreichisch-
ungarischen
Kaiser manöver
1911.

Erzherzog Friedrich

G.J.R. Frank

G.J. Schoedler

G.A.K.R.v.Kummer

G.J.R.V. Ziegler

XI. kor (general infanterije Franc Schoedler) imel 43 bataljonov, 96 eskadron, 150 mašinskih in 288 kanonov. Vse skupaj je bilo na manevrih več 100.000 mož. Prvič se je manevrov udeležil tudi skupaj z rakoplove. — Mi prinašamo o ma-

nevrih dve slike. Prva kaže moč in sestav köröv, ki so se manevra udeležili. Druga slika pa prinaša slike po-glavitnih vojaških vodij, na levi strani zgoraj pa ono bodočega avstro-ogrskoga cesarja.

Kakor znano, oddožil je dosedanji dolgoletni župan Jos. Ornig zaradi raznih nasprotij pred okroglo 5 meseci župansko čast. Potem so se vrstile občinske volitve, pri katerih sta nastopili dve kandidatni listi. Zmagala je pa t. zv. „Ornigova stranka“ sijajno v vseh treh razredih in pustila svoje nasprotnike v nepričakovano občutni manjšini. Pri pondelkovki občinskega sejila bi je naš Ornig zopet ednoglasno za župana, Joh. Steudete pa zopet ednoglasno za podžupana izvoljen. Obadvaya sta tudi čast sprejela. K tej veseli izvolitvi je prebivalstvu le čestitati. Kajti to mora tudi sleherni slepec priznati, da je osebna moč in gospodarska eneržija Orniga velikanski dobiček za mesto. Kar je Ptuj, to je napravil župan Ornig v zvezi s Stendtejem in drugimi sodelavci! Mi se sicer ne vtikamo v mestne prepire, ki povsod nastanejo; ali zdi se nam, da je ta izvolitev zopet krasni dokaz zaupanja, ki ga ima ptujsko meščanstvo do Orniga in Steudteja. Za to naj bi prvaški listi, ki tako hlastno vsak škandalček poberejo, raje molčali. Opoziciji v Ptiju je gotovo najbolj škodovalo, da so ji prišli „značajni“ ptujski pravki preblizo... Pričakovati je, da bode zdaj v Ptiju mir nastal v prid gospodarskemu razvitku mesta. Še enkrat pa čestitamo iz srca izvoljenima gospodoma kakor tudi volilcem!

Klerikalci proti ljudstvu. Mi gotovo nismo prijatelji tistih nevednežev, ki mečejo vso krvido nad vladajočo draginjo na kmety. Nasprotno smo prepričanja — in smo dajali temu svojemu prepričanju tudi že skozi leta sem izraza — da pod splošno in vedno večjo draginjo rayno tako delavec in obrtnik, kakor tudi kmeti trpijo. Draginja je splošno žalostno znamenje naše dobe. Ali vsekakor ne more danes niti najhujši slepec zanikati, da draginja vlada. V vseh kotih in krajih čutimo to draginjo, povsod jo opazujemo in celo na ulicah se že v obliki krvave bede ter revščine pojavlja. Draginja je, draginja imamo na vseh straneh in vsi sloji ljudstva jo čutijo. Vsled tega pa bi bila tudi prva skrb tistih, ki so poklicani, zastopati ljudske interese, da se za draginjo pobrigajo in da skušajo kolikor mogoče njene žalostne posledice odstraniti. Poklicani so v ta namen v prvi vrsti državni in deželniki poslanci. Ti bi imeli skrbi, ker so zato izvoljeni in plačani. Ali kakšno stališče zavzemajo slovenski poslanci v teh časih draginje, ki mora povzročiti lakoto in upor? Odgovor je tako ejster, da mora razburiti in najmirnejše srce. V deželnem zboru so slovensko-klerikalni poslanci onemogočili vsako delo in tudi zanaprej hočejo s svojo zločinsko obstrukcijo to svojo brezvestnost nadaljevati. Naši kmetje vedo prav dobro, kaj pomeni obstrukcija v današnjih časih. In zato se zgrajajo nad počenjanjem sitih slovenskih poslancev. Ali še hujše se je zgodilo. Splošni draginji zamogel bi v prvi vrsti državni zbor odpomoči. Tam bi bilo treba sklepati postave, s katerimi bi se grozoviti bedi vsaj deloma od pomoglo. Vsak dan prinaša hujšo bedo in vsak dan zamujenega dela je naravnost greh nad ljudstvom. Celo vlada in z nje vse stranke, ki imajo resno voljo za gospodarsko delo, so tega mnenja. V ta namen je tudi ministerski predsednik baron Gautsch sklical posvetovanje voditeljev posameznih strank. Na tem posvetovanju se je razmotrivalo vprašanje, je li naj se skliče takoj državni zbor ali ne. Skoraj vsi poslanci so rekli, da je beda v ljudstvu tako velikanska, da je na vsak način treba sklicati zbornico. Edino slovensko-klerikalni poslanci so se izjavili proti sklicanju državne zbornice. Vstal je namreč kaplan dr. Korošec in je govoril proti sklicanju zbornice. Z drugo besedo povedano: slovenski klerikalni poslanci so zadovoljni z draginjo, z lakoto, z bedo, s stradanjem vbogega ljudstva. Popolnom zastonj in brez dela hočejo svojih 20 krov nadan v leči, — ljudstvo pa naj se lakoti in v revščini pogine!!! To je krščanska ljubezen slovenskih klerikalnih poslancev! Tako „zastopajo“ to „dobro slovensko katoliško ljudstvo“. Seveda, dr. Korošcu se ne godi slabko; on se „zdravi“ v teh ali onih toplicah ali pa obmetuje na dunajskem „korzu“ pole nage judovske babnice z rožicami. Pa če ves slovenski narod od lakote pogine, dr. Korošcu se zato ne bode slabše go-

dilo. On živi, on potegnje plačo na desetih straneh, on se masti na ljudske stroške, — ljudski vdihlaji pa so mu toliko vredni kot mackine solze! Par dni pozneje, ko je dr. Korošec v imenu slovenskih poslanov izdal interes slovenskega ljudstva, je tekla na Dunaju ljudska kri. Res, čuda ni, da se pametni može z gnušom odvračajo od te slovenske „politike“, ki pozna le svoj žep in svoj dobiček... Kmetje, obrtniki, delavci v slovenskih pokrajnah, z upomnite si izdajstvo slovenskih poslancev. In kadar pridez z njimi skupaj, povejte jim svoje mnenje. Povejte, da smatra slovensko ljudstvo te slovenske poslance za svoje politične rabe!

Dr. Korošec in ljudstvo. O izdajstvu klerikalnega slovenskega poslance dr. Korošca piše slovenski list „Zarja“ dobesedno: „Ali vendar se je moral na konferenci zglasiti katoliški pop in ta pop je seveda moral biti član neslovenske in protiljudske bande, ki se je sleparško krstila z imenom slovenske in ljudske stranke. Dicni dr. Korošec, ki trobi „krščanstvo“ po Stajerskem ter je nekdaj hotel postati po vzorcu drja. Kreka „socialen“ pop, je hotel ovirati sklicanje državnega zbora, gotovo ne kar po svoji plitvi modrosti, ampak na ukaz „krščanskih“ generalov svoje nekrščanske tolpe. Toda glasnik pobožne garde oderuhov se je vrezal. Klerikalci so doživeli prav občutno blamažo, ki je že močno podobna hudemu porazu. Kompanija, ki si domislila, da je vuela vso politično modrost v zakup, ni samo hudebna, temveč je tudi duševno nespособna in nezrela. Zatelebani v svoje skozinskoz egoistične, povsem materialistične cilje, ki niso imeli nikdar nič opraviti z duševnostjo, kaj šele z resničnim verstvom, so klerikalci slepi za vsa zgodovinska znamenja. Ko je junaska Korošec v petek na seji vstal, se mu ni niti sanjalo, da je od zadnjega zasedanja minul že poldrugi mesec in da se je v teh šestih tednih zgodilo več nego včasi v celih letih.“ — Tej pravični obsodbi delavskega lista nimamo ničesar pristaviti. Kajti v sliki so interesirani na sklicanju in na dela-zmožnosti državne zbornice. V tem tiči najhujši greh klerikalnih izdajalcev!

O razmerah v okolici Celja in o počenjanju tamošnjih zagriženih prvakov piše list „Arbeiterwille“, kateremu se gotovo ne more očitati nemškutarstva, dobesedno sledi: „Nekdo hotel je svojega sina v celjsko meščansko šolo dati; v svrhu oprostitve od šolskega plačila potreboval je ubožno spričevalo. To spričevalo se je le nemško pisalo, kjer je tudi šola nemška. Občinski urad celjske okolice bi moral spričevalo potrditi. A kjer ni bilo v slovenskem jeziku spisano, ni hotel prvaško-klerikalni občinski tajnik Perc spričevala podpisati. Upati je, da bode temu gospodu oblast pojasnila, kako mora uradovati. Nam se sploh čudno zdi, da stoji tako nezmožni človek na takem odgovornostnem mestu. Občina s tako velikim številom prebivalstva potrebuje gotovo družega moža. Mi bodoemo še delovanje tega lakaja opata Ogradi natanko pojasnili.“ — Tako piše socialistični list, ki stoji v najhujši borbi s celjskimi meščani, o sramotnih razmerah v občini Celje okolica. Mi nimamo temu poročilo ničesar pristaviti, upamo pa, da se delavce zaradi prvaško-zagriženega „prepričanja“ enega Perca ne bode še nadalje šikaniralo!

Prvaška zagriženost rodi v nekaterih krajih prav čudne plodove. Med te hude slovensko-klerikalne zagrižence spada tudi posestnik Franc Arnuš v Žetalih. Ta mož menda misli, da je klerikalcem prav vse dovoljeno. Pred kratkim se je preprial z nekim drugim posestnikom, kjer je bil ta dovolj pameten, da je svojega sina v lastno korist v nemško šolo pošiljal. To je Arnuša tako hudo jezilo, da je pričel na najgršči način čez nemške šole psovati in žlobodrati.

Konečno mu to še ni bilo dovolj. Pričel je vsled tega tudi cesarja žaliti. To pa seveda tudi najvernejšim klerikalcem ni dovoljeno in zato je bil Arnuš pred okrožnim sodiščem v Mariboru zaradi žaljenja veličanstva na 3 meseca težke ječe obsojen. V ječi si bode pač svojo prevročo prvaško kri malo ohladil. Iz celega slučaja pa je razvidno, da živi v srcu naših zagriženih prvakov vedno neko grdo in neopravljeno sovraštvo proti Avstriji in cesarju. To je pač vzgoja tistih hujščev, ki bi iz „narodnih ozirov“ radi Avstrijo razbili in se s Srbi ter z drugimi balkanskimi narodi združili!

Adio! Klerikalni list „Untersteirische Volkszeitung“ v Mariboru je te dni izdihnil. Poroča se, da so list nemški naprednjaki nakupili. Klerikalci imajo s svojimi listi pač hudo smolo!

Mariborski okrajni zastop, pri katerem so v zadnjih volitvah naši somišljeniki zmagali, je izvolil za načelnika župana dr. Schmider. Za namestnika bil je dr. Kornfeld, za odbornike pa dr. Krenn, P. Kammerer, V. Schäffer, K. Nasko, D. Petlar izvoljeni. Čestitamo!

Umrla je v Ptiju splošno znana in prijavljena gospa Ernst, hišna posestnica in gostilničarka pri „Judennazlu“. Trpela je dolgo. Bodlji zemljica lahka!

Popravek. V izkazu daril, ki smo jih sprejeli za posestnika J. Osenjaka na Ptujski gori, kateremu je strela dva konja ubila, izpustili smo eno točko. Firma L. F. Slawitsch & Heller je namreč tudi 2 K darovala.

Automobil mlinarja Majdiča prestrašil je v bližini Gornigrada konje posestnika Irmančika iz Arpol. Posestnikov sin Matija je padel pod voz in bil težko ranjen. Proti šoferju automobila napravilo se je kazensko naznani.

Hrvatska vas pogorela. Iz Ormoža se poroča, da je v hrvatski vasi Virje 20 poslopij pogorelo. Škoda je jake velika.

Pred celjsko poroto je stal trboveljski pazarnik Fait, ki je svojo ljubico Marijo Nick iz ljubosumnosti ustrelil. Porotniki so Faita polnoma oprostili. — Na cesti iz Vidma v Zdole napadel je Rok Knez kmeta Joh. Omerzu in ga je hotel umoriti ter oropati. Tudi je izvršil razne sleparije. Komaj 16 letni lopov bil je na 3 leta težke ječe obsojen.

Pod voz padel je pri Velenju posestniški sin Janez Šmon in pridobil smrtnonevarne rane.

Pijanec in revolver. V pijanosti grozil je posestnik Janez Rozman v Smohorju svoji ženi in otrokom z revolverjem, tako da so ga morali orožniki v zapor odgnati.

Požar. V bližini Ljutomerja pogorelo je posestnikoma dr. Rossich in Stainko en oral gozda. Vrla požarna bramba je nevarni ogenj pokončala.

Hrvatske roparje Kastran, Plantosec in Hajba so orožniki zaprli. Roparji so celo vrsto posestnikov v rogaškem okraju, zlasti v Gorjaku, obkrali. Nikdo se jim ni upal nasproti stopiti, kjer so bili vedno dobro oboroženi.

Pobegnil je iz mariborske bolnišnice Ferdinand Švarcbartl iz Celnice, katerega zasleduje sodnja zaradi uboja. Bil je težko na nogi ranjen in vendar je pobegnil.

Zaradi „politike“ so se v Vel. Pirešici stepli. Janez Medved je Sredenška s polemom težko ranil, Rezman pa s kamenjem Podversnika. Vsi se bodejo morali pred sodnijo zaradi svojih političnih „argumentov“ zagovarjali.

Na lov hodil je posestnik Jožef Artič v Rogatcu, brez da bi imel za to dovoljenje. Zaprli so ga.

Ukradel je hlapec Kranjc posestniku Usen v sv. Petru S. d. 20 kil hmelja.

Brezsrečna baba. V Rogatcu živel je Martin Aksman z neko Marijo Eberl v divjem zakonu. Te dni je težko obolel in vsled slabosti v vodo padel. Priležnica ga je pustila v mokri obleki in čez par dni je revez umrl.

Samomor. V Loki pri Št. Janžu dr. se je obesil kočar Pavel Lamprecht. Hišni lastnik mu je stanovanje odpovedal, ker je bil zapravljevec. To ga je gnalo v smrt. Ko so ga mrtvega našli, imel je roko v zanjki; gotovo si je hotel v zadnjem hipu še pred smrto rešiti, pa je bilo prepozno.

Lep občinski predstojnik je Luka Murko v Vrhu pri Rogatcu. Nakupil je živino v okuženih hrvatskih krajih. Ko je potem tudi v njegovem hlevu izbruhnila kuga na gobcih in parkljih, ni tega naznani. Zato se bode moral brezvestni možkar pred sodnijo zagovarjati. Kako veliko škodo zamore tak brezvestne svojim sosedom in sebi povzročiti!

Detotor? Iz Vranskega se poroča, da je posestnikova hčerka Marija Prijatelj v Polzeli porodila, otroka pa baje umorila in zagrebela. Zaprli so jo. Preiskava bode dognala, ali je prisel otrok mrtev na svet, ali pa se je izvršil detotor.

Dva dečka na enem kolesu. V celjski okolici se je peljal šolar Ciril Planko z nekim tovarišem na enem kolesu. Padla sta in Planko se je težko ranil.

Iz zapora pobegnila je v Kozjem zaradi tatvine portula Jula Gradišnik.

V Muro padla in utonila je v Veržetu gluhenama Marija Prelog. Na ogrski meji so mrtvi iz vode potegnili.

Od sodnije. Rogaški tajnik Zivny je bil obtožen zaradi poneverjenja javnega denarja in zaradi nevarne grožnje. Ali sodnja ga je oprostila, kjer baje takrat ni bil duševno zdrav.

Karbol v vodnjak nalil je neznanc posestniku Štefanu Založnik v Oplotnici. Gotovo je to neki posestnikov sovražnik iz maščevanja storil.

Lep čin. Uradnica Berta Kallus v Mariboru najdala je 300 K denarja, ki jih je izgubil v vrnila. Na njo odpadlo odškodnino pa je darovala mestnim revežem.

Delavske nezgode. V fabriki g. Westen v Celju se je delavec Joh. Arsenšek s plehom jako nevarno vrezal. — V isti fabriki je vrgla mašina delavca L. Regner hudo ob tla in ga je težko ranila. — V fabriki za steklo v Hrastniku padla je delavcu Maksu Medved lesena stena na glavo; pretresla mu je možgane in ga tudi dragača težko ranila. — V trboveljski jami pa se je rudar Karl Vodovnik s sekiro prav hudo poškodoval.

Iz Koroškega.

Vel. Strmec. Piše se nam: Žalovali smo, ko nas je na ukaz od zgoraj zapustila fajmoštrova kuharica, preselivši se v Lipo. Veselimo pa se, da še ob večernih obiskuje fajmoštro, ker je to manj nevarno kot po dnevnu. Posebna tolažba je za nas vendar le njen odhod, ki nas navdaja z zaupanjem, da se uresničijo naše želje in ne postane pri nas nobena zmeščjava...

Lipa nad Vrbo. Sprejeli smo sledi: Še zdaj smo zvedeli, da ljudsko štetje po takojšnjem nadučetju ni dopadol prvaškim črnouhom. Fajmošter Nagl je menda priporočal uradom za zaupnega moža nekega posestnika Franceta v Lipi, ki ga ni in ki je imel držati pravke, da bi se ne razutekli. Ko so uradi pritožbam prvakov vendar le ustregli in ko je čez petdeset značajnih mož iz sv. Dežele in Zabukorja smedlo in požrlo svoj prej priznani občevalni jezik, zavladalo je v taboru prvakov tako veselje, da so predstavljeni v Srejah znano Vinkovo igno: „Pijmo ga, zakaj pa smo študirali“, tako nartno in mojstrosko, da je utrujeni, igralcem črte pisajoči ravnatelj vpil: „Prmejdun ljudje, že komaj pišem. Če bo tako naprej šlo, bom moral imeti pisalni stroj.“

Lipa nad Vrbo. Piše se nam: Kmalu bodo pri nas občinske volitve. Volilni imenik že leži na vpogled in fajmošter Nagelj ga je že vzel

treba mu tegi ni bilo, ker se tukaj v pusti nič prislužiti. Previdnost pa je vendar nati modrosti. Njegovemu sobratu se ne čuno, ker sila lomi želeso. Naš fajmošter naj pozabi, da je nevarno izpostavljati se puščam. Nega boja posebno za njega, ki mu njegovi dozdaj pri nas niso pridobili vključ štampanu v litrom nobene prijaznosti. Renčati iz malo pomaga in dostojno ni študiranih. Cerkev ni kraj za oklice klepetanj. Kaj so farmani zato, če kdo donaša fajmoštru obdržanje brezobnih babur. Fajmošter pa bi ne imel tako pitati, ker, kar je res, se ne predelati in če ni res, so za popravo drugi, ki nimajo žegna. Da se repenči včasih ne vožje sena ob nedeljskih popoldnevih ne zamerimo, ker kdor ne zna potreb ljudstva, z ljudstvom ne čuti. Bog ne zahteva spolnje postav z veliko škodo podložnih; ali naš fajmošter se jezi in je pohujšan, ako ne vidi pogrenjenih hrbitov pred svojim gospanskim "jaz". Je njemu do kmeta, on hoče imeti pičico. Kaj je njemu do pomanjkanja delavnih, on sena nima. Kaj je njemu do tuje škode, ne tripi. Kaj bi gledal naprej, ko pogled tudi nese. Radovedni smo, ali bi ne sprejel nedeljah naporno prisluženega denarja za sporna cerkvena opravila, ali celo kot dar na obimovito farško mizo. Dokler ne vidi več ljubezni do ljudstva kakor do dežja, mora nihče ne verjamev in če bi tudi imel več hrvaških ciganov v hlevu še eno zimo, ne mora imeti. Kjer je ni, rojijo se muhe, tako sitne, da nadlegujejo celo oblasti. Malo strupenega sladkorja in muhe popolnoma brenčati. Žugati z odhodom iz fare, če mani ne rajajo, kakor fajmošter žvižga, je mogoče. Nam se pa zdi, da je grozje prekislo, je previsoko. Dokler ni boljšega kraja za doživljaj se navadno gospodje s sedajšnjimi. Kakor nam znano, nima excellenza, skošek Kahn tajnika. Hofkaplan vendar zatoj na delo, ki je bolj zaslужivo kot ugovanje brez uspeha.

Podravlje. Piše se: Črnuhi, prvaki, panasi in ljudje enake vrednosti vtikujejo nosove sod, kjer upajo izvohati, kar bi hasnilo njihom sebičnim namenom. Mastiti se hočojo po poskuceptu na tuje stroške brez ozira na sveta. Hinavščina, kujskanje, denuncijacije, vredovanje in obrekovanje so navadni pripotiti takih edincev in zato so sami odgovorni, njihova neobdačena obrt roditi le trnje in žal. Tukaj se posebno pogosto opazujejo shodi mestniki, katerih udeleženci ne vidijo bruna očeh, zato pa tembolj jih tlači pezdir na sosedov. Zirani od jeze in zavida kličejom, da bi napravile red in bolj vplivale na vredovanje postav, — seveda le tje, kjer jim žalbo in dragu — sami dasiravno pristni ustvari, zatajijo včasih ne le dajati cesarju, ne cesarjevemu, temveč tudi Bogu, kar je mogoče. Pometajo pred durmi bližnjega, a lastne rame ne zapazijo, dasiravno jim presega ušesa. Še ne, vpijejo in njihova dejanja kažejo, da je vera deveta briga. Pravi, pravcati farizeji, včasih vneti za božjo čast, v resnicu le pijkev, a krv v gujusne pošasti v starstvu.

Sreje. Dobili smo sledče vrstice: Nante: "Vam je dovolite dolomit malenkostno vprašanje! Vam je podoben strmski kaplan?" — Janko: "Jamo, kako fino vprašanje. Finejše kot tančica, kero se je oblačil svetopisemski bogatin." — Vam pa tudi resnično pikantna skrivnost. Vam je torej vprašati njegovo mater, ali naroči njegove podebenke." — Nante: "Starški, vi Janko. Kaj pa ljudje pravijo?" — Janko: "Ne zamerite, če rečem, kar slišim: Vam je sličnost zločetom, da si tudi še brkov

nima." — Nante: "Imam samo čikl in gatije še cele, ali nič ne de, pojdiva na Peščenje! Radošnost me žge. Bog in narod, frdamen hica!"

Vernberg. Pišejo nam: Občinske volitve niso povzročile posebne spremembe. Pokazale so le še bolj očitno kot pred tremi leti, da generalje brez vojakov zgubijo šaržo. Prvaki imajo dovolj pašnikov in že v petek, dan volitve v tretjem zboru, so kajžniki brezovirno pasli na prvaški zemlji, kar bi drugikrat imelo vpijoče posledice. Vsak kot so prvaki pomedli v dosego pooblastil. Celo gospa Moro iz napredne Urbe je pomagala farjom, davši pooblastilo strmškemu fajmoštru, ki mu bo isto toliko pomagalo, kolikor gospoj njegova zapuščina. Gliha vkljup štriba! Strmski, prej jako bolejni učitelj, ob počitnicah imenitni hribolaze, je privilekel pooblastilo iz kraja divjih koz. Pa je komisija temeljito obsojevala pooblastila naprednjakov, sliši šteti v zaslugu dragniškemu Košetu, ki je z rokama tako mlatil in njiju vzdigoval, kakor da bi hotel Nemec pooblati strop v sobi ali udrihati na tamburico. Pri Gašpariču so ljudje mislili, da je licitacija. Tako so si tje pred volitvo prvaški barantavci podajali duri. Mojca Črnjaka v Dolah se je vsaj zdaj potegnila za vero, ker drugokrat nima časa. Suštarčinja istotam je tudi boljši del izvolila. Tamburice ležijo v prahu in bleda luna tudi ne potrebuje dvomiti nad njeno pobožnostjo. Kristof ji dokaza, da ji je le za božjo čast. Vse na svetu je minljivo, bodi si tudi ameriški denar. Naj slavček žvrgoli izza grmovja pri potoku ob poletni, topli noči in vetrč ljubko naj šepeta v košatih kronah ob cestnih dreves, najbolj je vendar nabirati zaklade, ki jih različni tatje ne ukrajejo. Zato ni je boljše priložnosti kot občinske volitve ali procesije za suhi dež. Da se prevzvišeni naš fajmošter Gabron ohrani širji javnosti, je gotovo v njegovem interesu. On ni klerikalec, ker klerikalci lažajo kakor hudič in goljufajo iz principa. Na Malo Gospojnico je kot vzoren duhovnik precej hitro opravil molitveno uro za dobr izid volitve. Politika v molitvi pa ne rodi dobrega sadu. Tudi tukaj je bilo žebranje takoj močno, da ni samo prekučnilo županski prestol očku Šarvicelju, temveč istega samega izbacnilo iz odobra. Očka Šarvicelju je vodja podravlske črne kase in kot taki je resnično pridobil za prvaško stranko, dasiravno šele na drugem mestu, precej zaslug. Klerikalni stranki nobeno sredstvo ni preslabo, da se iznebi neprijetnega moža, posebno pa konkurenta. Hvaležnost pozna klerikalci le iz poganskih časov.

Kolo ukradel je krčmarju Malle v občini Augern neznani tat. Kolo je vredno 100 K. **Iz strahu umrla** je posestnica Jožefa Oberrauner v Baldramsdorfu. Splašil se ji je konj in revica je prišla pod voz z mrvo. Vkljub temu, da ni bila hudo ranjena, je vsled strahu na srčni kapi umrla.

Ukradla je Jožefina Lavtišer v Beljaku svinemu ljubčeku Jakobu Piber hranilno knjižico za 100 K in uro. Potem je brez vse ljubezni izginila.

Gozdni požar nastal je pri Göriachu. Ogenj je napravil za 5000 K škode. Začgali so otroci, ki so se z užigalicami igrali. Obenem je pričelo pri posestnici Kohlmaier goreti. Pogorelo je troje poslopj z vso krmo in nekaj živine. Skode je za 1600 K.

Velika tativina. Fiakerju Pusarnik v Trbižu je neznaneč iz zaprite kamre 840 K ukradel.

Smrt v gorovju. Iz Zgornje Bele se poroča, da je posestnik sin Franc Payer v gorovju ponosrečil. Mrliča še niso našli.

Rop. Hlapce Valentin Kasolnik in delavec Franc Krasnik napadla sta v sv. Rupretu pri Velikovcu "rastlbinderja" Štefana Adamšek in mu oropala 9 K. Roparja sta že v lukaji.

Ogenj je uničil vsa poslopja posestnika Golob pri Spodnjem Drauburgu. Tudi 20 ovc je zgorelo. Skode je za 8000 K. Govori se, da je nekdo nalašč začgal.

Pretep. Znani prvaški hujščari Adam, Peineg, Vravnik in Grubelnik so povzročili v Spodnjem Drauburgu zopet pretep, pri katerem je bil delavec Treun z nožem na glavi težko ranjen. Napadalec se je deloma zaprlo, deloma pa sodnji naznani.

Porotno sodišče v Celovcu je pričelo 18. t. m. s svojimi obravnavami. Hlapec Jože Steiner v sv. Salvatorju je začgal iz maščevanja gospo-

darsko poslopje župana Knapsch in napravil na ta način za 9000 K škode. Obsojen je bil na 4 leta težke ječe. — Na 18 mesecev težke ječe bil je 45 letni hlapec Primož Florianz iz St. Vida obsojen, ker se je na nečloveški način nad nekim 12 letnim dekletom zaregil.

Desertziral je od deželnobrambenega regimeta v Celovcu infanterist Miha Rampold, doma iz okolice Voitsberga.

Krvavi maneuver. V Lavamündu so se huzarji med seboj stepli in so enega svojih tovaršev težko ranili. Potem so ga pustili brez pomoči na dežu v prostem ležati. Šele drugi dan so krvavečega vojaka v bolnico odpeljali.

Tativne v cerkvi. V Maria-Saalu ukradel je neznanc dekli Juliji Pekasnik denarnico, v kateri je bilo 70 K. — V sv. Tomažu pa je nekdo posestniku Kokarnig 300 K ukradel. — V Spodnjem Drauburgu so tativi posestniku Rudolfu Domaingo mnogo sadja in zelenjave pokradli.

Zobna krēma

KALODONT

Ustna voda

O draginji.

Kmetski državni poslanec Erhard Lischka imel je p. kr. zanimivi govor o današnji draginji, kateremu posnamemo zlasti sledeče važnejše točke:

Gotovi ljudje isčijo vroke mesne draginje v oderuštvu z živiljenskimi sredstvi, za katerega so baje kmetje v prvi vrsti odgovorni. Ti ljudje upajo temeljito pomoč po neomejenem uvozu argentinskega mesa ter odprtju moj.

Temu nasproti pa je resnično sledeče:

1. Draginja se ne raztegne edino na meso in sploh kmetijske priedelki, kajti v zadnjih 10 letih so vse živiljenske potrebuščine nerazmerno v ceni narasle. Omenimo le cene obuval, klobukov, oblek in stanovanj.

2. Svoj izvir ima draginja v zvišanju delavskih plač, v majini kupni moči denarja in brezvestnem izkorisčanju od strani baronov premoga in zezeva, v trutih, ki uničujejo ljudsko blagostanje.

3. Ker ima velekapitalistični način izkorisčanja v vseh državah svoje mogučne zastopnike, je tudi draginja ravno v najmodernejših državah (kakor na Francoskom in v združenih državah severne Amerike) splošna. Ravno v Ameriki so "trusti" (zvezek velekapitalistov) v zadnjih letih cene svinjskega mesa za 32%, govejega mesa pa celo za 60% zvišali. Ali ravno v severni Ameriki je ono gibanje zmagalo, ki prepove uvoz argentinskega mesa; tam so ravno mnenja, da država, dokler ima možnost, da si sama potrebi proviant preskrbni, nikdar ne sme biti odvisna od uvoza iz inozemstva. Zato se tudi v severni Ameriki v zadnjih letih naravnost velikanske svote za izboljšanje domače živinoreje izdalo.

Neverjetne svote denarja se odtegne državi tudi po karteli, n. p. po žebrarem kartelu. Angleži gradijo n. p. vsak svojih velikanskih vojnih parnikov za 12 milijonov cene nego mi na Avstrijskem. Zato so pa tudi n. p. akcije Praske železne industrije od leta 1881 sem od 184 K na 2.830 K narasle, akcije alpske montan-države pa od 311 K na 774 K.

4. Dokazano pa je nadalje, da so družbe, ki se pečajo z uvozom mesa iz Argentinijske v zvezi z onimi velekapitalisti in njih nasledniki, ki so leta 1889 do 1890 s sepravljo velikanske svote denarja iz Evrope tja spravili. Takrat je znašal državni dolg v Argentinijski, ki šteje le 4 milijone prebivalcev, 700 milijonov kron, tako da se niti obresti ni moglo plačavati in da je prišlo vsled bankerata tisočero ljudi na beraško palico. Zdaj so velekapitalisti gospodari v deželi.

Ako se hoče torej proti draginji pametno nastopati, potem se mora v prvi vrsti domači živinoreje izboljšati. Ako bi se to že preje spreviedlo, potem bi bile žalstne posledice leta 1904 že davno ozdravljene, potem bi nam ne bila letos kuga na gobcih in parkljih za 80 milijonov kron škode napravila in potem ne bi prišlo do zvišanja cen ter do pomanjkanja mleka. To pomanjkanje nam že grozi, kajti kjer ni krme, ni kave in ne mleka. Mleko je najboljša hrana za otroke in važnejše od mesa. In mleko ne moremo uvažati iz Argentinijske ali od kje drugod.

Bismarck je na Nemškem vstvaril krepko kmetijsko politiko in Nemčija je postal tako krepka in bogata. To pot treba je tudi naši politiki hoditi!

Vsaka dobra varčna kuhinja bi moralna imeti v zalogi Maggi-jeve kocke za govejo juho. Vsaka kocka — samo z velro vodo polita — da takoj delikatno govejo juho, kalero lahko vproabilje kakor druge doma prejete juhe. Maggi-jeve kocke za govejo juho in 6 h so iz najboljšega mestnatega ekstrata in iz vseh potrebnih dodatkov pripravljene in zato so popolnoma gotova goveja juha v subi obliki. Kadar kupujete, pazite vedno na ime Maggi in varstveno znamko zvezdo s križcem.

Da se proti tuberkulozi uspešno nastopa, treba je splošno stanje bolnika izboljšati. Paziti je na pomanjkanje apetita. Vzrok tega je mnogokrat nečedna ustna vottina. V takih se bacili tuberkuloze hidro řinji. Zato treba zbole racionalo gojiti, kar je najboljše z Sargovinom kalodenkom, ki je splošno kot izbornem prizan.

Ni več dvoma, da so ure svetovno znane firme Max Böhnel, Dunaj, IX., Margaretenstr. 27/25 najboljše. Za 70 letnji obstoj te firme do dokazuje in naj bi se vsakdo v slučaju potrebe njo obrnih. Zahtevajte preje najnovješi, bogato ilustrirani cenik, ki se vsakomur zastonj in franko vpošlje.

Na zahtevo se pošlje muštri.

Dama

Steckenferd® lilijskim mlečnim milom (znamka "Steckenferd") od Bergmann & Co. Ičička a. E. Kos za 80 K se dobi v vseh apotekah, drogerijah in trgovinah s parfumom itd.

Pravo domače platno

(echte Hausleinwand)
dobri se v trgovini

Brata Slawitsch v Ptiju.